Dosarul nr. 3-2862/2025;
2-25165150-12-3-26112025;

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecător Negurița Veaceslav
Grefier Mițco Ionela
Cu participarea avocatului reclamantului Muntean Iulian

examinând în şedinţă de judecată publică acțiunea de contencios administrativ a reclamantului „Audaefi Feu” SRL împotriva Primăriei mun. Chișinău, terți Agenția Proprietăți Publice, IMSP Institutul Mamei și Copilului și Ministerul Sănătății RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces

Reclamantul „Audaefi Feu” SRL la 26.11.2025 a depus o acțiune în contencios administrativ împotriva Primăriei mun. Chișinău, terți Agenția Proprietăți Publice, IMSP Institutul Mamei și Copilului și Ministerul Sănătății RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul S.R.L. „AUDAEFI FEU” a indicat că deține dreptul de folosință temporară asupra terenului cu numărul cadastral ***** din municipiul Chișinău, în temeiul contractului de locațiune nr. 13 din 03 mai 2022, încheiat cu IMSP „Institutul Mamei și Copilului”, în calitate de gestionar al terenului, cu acordul Agenției Proprietății Publice.

Susține reclamantul că, pentru amplasarea unui pavilion comercial provizoriu pe terenul respectiv, la 04 septembrie 2025 a depus la Primăria municipiului Chișinău cererea de eliberare a certificatului de urbanism pentru proiectare. Prin răspunsul nr. CU-09204/04-09-2025, comunicat la 29 septembrie 2025, autoritatea publică a refuzat eliberarea certificatului solicitat.

A menționat că, refuzul a fost motivat, în esență, prin faptul că solicitanta nu ar deține un drept real asupra terenului, ci doar un drept de folosință în baza contractului de locațiune, că noțiunea de „pavilion” nu ar fi prevăzută expres în terminologia normativelor de urbanism și că activitatea comercială propusă ar contraveni destinației terenului și reglementărilor urbanistice.

Reclamantul relevă că, dreptul său de folosință este valabil și suficient pentru solicitarea actelor de urbanism aferente unei construcții provizorii, întrucât contractul de locațiune și acordul proprietarului permit utilizarea terenului în scopul convenit. În opinia sa, lipsa dreptului

de proprietate asupra terenului nu constituie, în sine, un impediment pentru eliberarea certificatului de urbanism.

Notează că pavilionul comercial proiectat reprezintă o construcție ușoară, demontabilă și cu durată limitată, care urmează a fi înlăturată la expirarea contractului. Arată că denumirea de „pavilion comercial provizoriu" descrie o facilitate comercială temporară, iar absența expresă a termenului „pavilion" din normele tehnice nu justifică refuzul.

A mai subliniat că amplasarea obiectivului nu ar modifica destinația principală a terenului, acesta urmând să deservească activitatea instituției publice. Totodată, susține că terenul este încadrat într-o zonă specială, în care pot fi admise facilități urbane compatibile, iar autoritatea nu a identificat o interdicție legală absolută privind amplasarea unui punct comercial provizoriu.

Reclamantul consideră că, certificatul de urbanism pentru proiectare are caracter informativ și preliminar, fiind destinat comunicării condițiilor juridice, tehnice și urbanistice aplicabile terenului. În acest context, apreciază că eventualele condiționări ar fi trebuit indicate în certificat, în locul respingerii cererii, și susține că autoritatea nu a invocat un impediment legal concret care să justifice refuzul.

A indicat că, a formulat cerere prealabilă împotriva refuzului, solicitând revocarea acestuia și eliberarea certificatului de urbanism. Prin răspunsul din 24 octombrie 2025, Primăria municipiului Chișinău a menținut soluția inițială, invocând suplimentar amplasarea pretins neautorizată a pavilionului și incompatibilitatea activității comerciale cu destinația zonei.

În opinia reclamantului, autoritatea a acționat disproporționat și contrar principiilor bunei administrări, transparenței și colaborării loiale, întrucât nu ar fi examinat posibilitatea emiterii certificatului cu indicarea condițiilor și restricțiilor aplicabile. Consideră că refuzul este neîntemeiat și îi afectează dreptul de a valorifica folosința terenului potrivit contractului.

Reieșind din cele expuse, reclamantul solicită anularea răspunsului de refuz nr. CU-09204/04-09-2025, emis de Primăria municipiului Chișinău, precum și a răspunsului la cererea prealabilă și obligarea Primăriei municipiului Chișinău să emită certificatul de urbanism pentru proiectarea pavilionului comercial provizoriu pe terenul cu numărul cadastral *****, cu suprafața de 46,1 m².

Poziția participanților la proces.

În ședința de judecată reprezentantul ***reclamantului „Audaefi Feu" SRL - avocatul Muntean Iulian*** fiind prezent în ședința de judecată a solicitat admiterea cererii conform motivelor invocate.

Reprezentantul pârâtului Primăria mun. Chișinău fiind înștiințat legal în ședință de judecată nu s-a prezentat. Totodată, prin demersul depus la 14.01.2026 autoritate pârâtă a solicitat respingerea cererii ca inadmisibilă (f.d. 57-59)

Reprezentantul terțului Agenția Proprietății Publice fiind înștiințat legal în ședință de judecată nu s-a prezentat. Totodată, prin referința depusă solicită respingerea cererii de chemare în judecată formulate de S.R.L. „AUDAEFI FEU" ca neîntemeiată (f.d.72-73).

Reprezentantul terțului IMSP Institutul Mamei și Copilului și Ministerului Sănătății RM

fiind legal citați nu s-au prezentat, instanța dispunând examinarea cauzei în lipsa ultimilor.

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată, audiind explicațiile părților prezente, cercetând probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de „Audaefi Feu" SRL împotriva Primăriei mun. Chișinău, terți Agenția Proprietăți Publice, IMSP Institutul Mamei și Copilului și Ministerul Sănătății RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil este admisibilă, și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Circumstanțe privind admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice şi instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contenciosul administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită: anularea refuzului nr. CU-09204/04-09-2025, emis de Primăria municipiului Chișinău, precum, a răspunsului la cererea prealabilă și obligarea Primăriei municipiului Chișinău să emită certificatul de urbanism pentru proiectarea pavilionului comercial provizoriu pe terenul cu numărul cadastral *****.

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în contestare și obligare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Potrivit art.17 al Codului administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În speță, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificare legalității Deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. CU-09204/04-09-2025, precum și a răspunsului la cererea prealabilă, care sunt acte administrative individuale defavorabile, ori prin acestea reclamantului i-au fost refuzate solicitările.

Competența pentru examinarea prezentei cereri, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), acțiunea fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

În privința respectării procedurii prealabile, instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

În privința respectării procedurii prealabile, conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege. Instanța reține că, conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Conform art. 163 lit. a) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța atestă că, la 15.09.2025 reclamantul a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău o cerere prealabilă, la care a fost emis răspunsul din 24.10.2025. Ținând cont de faptul că, la materialele dosarului nu este anexată dovada recepționării refuzului la cererea prealabilă, iar acțiunea a fost depusă în instanță de judecată la 26.11.2025, se constată că aceasta a fost depusă cu respectarea termenului și condițiilor de formă fiind astfel admisibilă.

Circumstanțele privind fondul cauzei.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform alin.1 art. 206 Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Conform prevederilor art. 219 alin.(1) al Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Articolul 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanțele să-și motiveze deciziile, totuși acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanțelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 și 61, Seria A nr. 288, și Burg c. Franței (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II).* Întinderea obligației de a-și motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei și Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A și 303-B, § 29 și, respectiv, § 27; și Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile și deciziile 1997-VIH).*

Starea de fapt denotă că, la 01 aprilie 2022, Ministerul Sănătății a comunicat IMSP Institutul Mamei și Copilului acceptarea încheierii contractului de locațiune cu S.R.L. „Audaefi Feu", pentru transmiterea în folosință temporară a unui spațiu cu suprafața de 30 m², destinat instalării unui pavilion comercial.

La 03 mai 2022, între IMSP Institutul Mamei și Copilului, în calitate de locator, și S.R.L. „Audaefi Feu", în calitate de locatar, a fost încheiat contractul de locațiune nr. 13, având ca obiect transmiterea în posesie și folosință temporară, contra plată, a spațiului neutilizat situat în mun. Chișinău, str. Burebista, 93, cu suprafața de 30 m², **pentru instalarea unui pavilion comercial** (f.d. 23-25).

Ulterior suprafața terenului arendat a fost mărită de la 30 m² la 46 m² (f.d. 33):

Potrivit datelor cadastrale prezentate la dosar, terenul cu numărul cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Burebista, 93, cu suprafața de 9,0936 ha, constituie proprietate publică a statului și se află în administrarea Agenției Proprietății Publice.

La 03 februarie 2025, IMSP Institutul Mamei și Copilului a emis o confirmare adresată administratorului S.R.L. „Audaefi Feu", prin care a atestat că pavilionul aparținând societății, cu suprafața de 46,1 m², este amplasat pe suprafața amenajată din aria terenului cu numărul cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Burebista, 93.

La 04 septembrie 2025, S.R.L. „Audaefi Feu" a depus la Primăria municipiului Chișinău o cerere privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea pavilionului comercial provizoriu pe terenul menționat.

Prin răspunsul nr. CU-09204/04-09-2025, comunicat reclamantului la 29 septembrie 2025, Primăria municipiului Chișinău a refuzat eliberarea certificatului de urbanism solicitat. Autoritatea a reținut, între altele, că solicitanta nu deține un drept real asupra terenului, că obiectivul propus nu corespunde terminologiei utilizate în reglementările tehnice și că activitatea comercială ar contraveni destinației urbanistice a zonei. Totodată, autoritatea a invocat faptul că, în urma examinării la fața locului, pavilionul comercial a fost identificat ca fiind deja amplasat fără autorizare (f.d. 20-21).

Reclamantul a formulat cerere prealabilă, care a fost respinsă prin răspunsul Primăriei municipiului Chișinău din 24.10.2025 (f.d. 10-11).

La 25 noiembrie 2025, S.R.L. „Audaefi Feu" a sesizat instanța de judecată cu prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea refuzului și obligarea Primăriei municipiului Chișinău la eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea pavilionului comercial provizoriu.

Potrivit art. 104 alin. (1) din Codul urbanismului și construcțiilor nr. 434/2023, certificatul de urbanism pentru proiectare **are drept scop aducerea la cunoștința solicitantului a prescripțiilor** privind regimul juridic, economic, tehnic și arhitectural-urbanistic al terenului sau construcției și permite elaborarea documentației de proiect. Astfel, certificatul reprezintă o etapă prealabilă proiectării, distinctă de autorizația de construire și de verificarea legalității executării unor lucrări deja realizate.

Conform art. 105 alin. (1)–(3) din același cod, emiterea certificatului se inițiază la cererea solicitantului, însoțită de documentele prevăzute de lege, între care, potrivit alin. (2) lit. b), acordul scris al proprietarului terenului. Nu este permisă solicitarea altor documente decât cele prevăzute de lege. Art. 106 reglementează refuzul în cazul identificării datelor falsificate și/sau eronate în cerere ori în actele anexate. Totodată, potrivit art. 107 alin. (10), denumirea obiectivului propus poate fi ajustată de emitent pentru a corespunde terminologiei legale și documentației de urbanism.

Potrivit art. 108 alin. (7) din Codul urbanismului și construcțiilor, refuzul eliberării certificatului de urbanism pentru proiectare trebuie să cuprindă motive argumentate, cu referințe exprese la normele care au servit drept temei pentru refuz. La rândul său, art. 118 alin. (1)–(3) din Codul administrativ nr. 116/2018 impune motivarea completă, în fapt și în drept, a actului administrativ individual, ca o condiție a legalității acestuia.

În temeiul art. 206 alin. (1) lit. a) și b) și art. 224 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ, instanța poate anula actul administrativ individual de refuz și, atunci când pretenția privind emiterea actului solicitat este întemeiată, poate obliga autoritatea publică să îl emită.

Raportând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, instanța reține că S.R.L. „Audaefi Feu” a solicitat Primăriei municipiului Chișinău, la 04 septembrie 2025, eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unui pavilion comercial provizoriu pe terenul cu numărul cadastral *****, situat în mun. Chișinău, str. Burebista, 93.

Cererea a fost respinsă prin răspunsul nr. CU-09204/04-09-2025, autoritatea invocând, în esență, lipsa unui drept real asupra terenului, caracterul neautorizat al pavilionului deja amplasat, utilizarea termenului *„pavilion”* și incompatibilitatea activității comerciale cu destinația zonei.

Instanța constată că argumentul referitor la amplasarea deja realizată a pavilionului nu poate substitui analiza condițiilor de emitere a certificatului pentru proiectare. Un asemenea certificat **nu legalizează retroactiv** lucrările efectuate și nici **nu conferă, prin sine, dreptul de executare a construcției**, ci doar **informează solicitantul** despre regimul juridic, economic, tehnic și arhitectural-urbanistic al terenului (art. 104 al Codului 434/2023). Eventuala amplasare neautorizată poate atrage consecințele prevăzute de legislația specială, dar nu dispensează autoritatea de obligația de a examina cererea prin prisma cerințelor legale proprii actului solicitat.

În mod similar, simpla utilizare a noțiunii de „pavilion comercial provizoriu” nu justifică, în sine, respingerea cererii. Legiuitorul a prevăzut posibilitatea ajustării denumirii viitorului obiectiv în concordanță cu terminologia normativă.

Prin urmare, autoritatea urma să stabilească dacă obiectivul propus poate fi încadrat în categoriile legale relevante și să explice concret eventualul impediment, iar nu să considere terminologia utilizată de solicitant drept motiv autonom și suficient de refuz.

În ceea ce privește pretinsa incompatibilitate cu regimul urbanistic al zonei, instanța subliniază că o asemenea concluzie trebuie fundamentată pe prevederile concrete ale documentației de urbanism aplicabile terenului și pe restricțiile juridice incidente.

Din motivarea refuzului prezentat nu rezultă o identificare suficient de precisă a dispoziției urbanistice care ar interzice, în mod efectiv, activitatea sau obiectivul propus. Referirea

generală la destinația terenului ori la o zonă specială nu este echivalentă cu demonstrarea unei interdicții aplicabile în speță, respectiv **anume în certificatul de urbanism urma a fi specificat** ce se permite de a fi edificat pe un asemenea teren.

Instanța ia act și de contractul de locațiune nr. 13 din 03 mai 2022, încheiat între IMSP Institutul Mamei și Copilului și reclamantă, care prevedea transmiterea în folosință temporară a unui spațiu de 30 m² pentru instalarea unui pavilion comercial, precum și de scrisoarea Ministerului Sănătății din 01 aprilie 2022 privind acceptarea încheierii contractului.

Aceste înscrisuri infirmă afirmația că solicitarea reclamantului ar fi lipsită de orice suport contractual. Totuși, contractul indica drept termen final data de 31 decembrie 2023, iar confirmarea IMSP din 03 februarie 2025 privește un pavilion de 46,1 m². De aceea, existența și întinderea dreptului de folosință la data cererii, precum și concordanța dintre spațiul contractat și obiectivul propus, necesită o apreciere distinctă.

Instanța constată că, atât Agenția Proprietății Publice ca gestionar a terenurilor publice, Ministerul Sănătății și IMSP Institutul Mamei și Copilului" **și-au dat acordul** pentru oferirea terenului în locațiune **anume pentru amplasarea pe el a unui pavilion comercial** (art. 105 alin. (2) lit. b) Codul 434/2023).

În aceste condiții, refuzul contestat este afectat de insuficiența motivării în ceea ce privește argumentele legate de denumirea obiectivului, amplasarea sa anterioară și incompatibilitatea urbanistică afirmată în termeni generali. Autoritatea era obligată să individualizeze impedimentele legale și să examineze distinct condițiile privind acordul proprietarului și dreptul de folosință. În măsura în care aceste verificări nu au fost realizate și motivate corespunzător în actul contestat, instanța apreciază că există temei pentru anularea refuzului și a soluției adoptate în procedura prealabilă.

Cu toate acestea, obligarea directă a Primăriei să emită certificatul nu poate fi întemeiată exclusiv pe viciile motivării refuzului. Pentru această soluție este necesară constatarea pozitivă a întrunirii tuturor condițiilor legale de emitere, inclusiv a acordului scris al proprietarului și a celorlalte cerințe aplicabile. În lipsa unei asemenea constatări, soluția juridic sustenabilă este admiterea acțiunii în partea privind anularea refuzului, cu obligarea autorității la reexaminarea cererii, potrivit limitelor stabilite de instanță și normelor aplicabile.

În consecință, instanța conchide că actul de refuz nu întrunește exigențele de motivare și de examinare efectivă a cererii reclamantului, motiv pentru care urmează a fi anulat, împreună cu decizia de menținere a acestuia adoptată în procedura prealabilă. Capătul de cerere privind obligarea directă la eliberarea certificatului poate fi admis numai dacă materialele dosarului confirmă, în mod neechivoc, îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege; în caz contrar, se impune reexaminarea cererii de către autoritatea competentă.

În conformitate cu art. 224, 232 Cod administrativ RM instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite acțiunea.

Se anulează refuzul Primăriei mun. Chișinău nr. R-CU-09204 din 15.09.2025 și decizia emisă în procedură prealabilă nr. 2-03/1-2314 din 24.10.2025.

Se obligă Primăria mun. Chișinău să emită în adresa „Audaefi Feu” SRL certificatul de urbanism pentru proiectarea pavilionului comercial provizoriu pe terenul închiriat cu suprafața de 46,1 m/2 parte componentă a terenului cu nr. cadastral *****.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (mun. Chișinău, str. Kiev 3).

Preşedintele şedinţei Negurița Veaceslav
Judecător